

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/123/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112223307
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1112223307.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcov: 1/ J. F., M.. XX.XX.XXXX, 2/ L. F., M.. XX.XX.XXXX, G. Q. W. F. Č.. XXX, obaja zast. L.. D. F., Q. B. E.. Č.. XX, A. proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova ul. č. 48, Bratislava, 2/ V. U., M.. XX.XX.XXXX, Q. W. E.. Č.. XX, U., o určenie, že záložné právo nevzniklo a iné, na odvolanie žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 08. septembra 2016, č. k. 15C/143/2012- 222, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že záložné právo na základe zmluvy o zriadení záložného práva z 27.11.2003 uzavretej medzi žalovaným 2/ ako záložcom a žalovanou 1/ ako záložným veriteľom zapísané v katastri nehnuteľností v prospech žalovanej 1/, ktorého vklad bol povolený Správou katastra U. U. F. XXXX/XX vo vzťahu k predmetu záložného práva - k nehnuteľnostiam zapísaným na LV pre kat. úz. W. F. Č.. XXX J. U.. Č.. XX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 83 m², parc. č. XX/XX - záhrady vo výmere 175 m², parc. č. XX/XX - záhrady vo výmere 349 m², parc. č. XX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 141 m², parc. č. XX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 9 m² a stavba súp. č. XXX - rodinný dom postavený na parc. č. XX/XX, nevzniklo a na predmetných nehnuteľnostiach toto záložné právo zaniklo. Žalobcom 1/, 2/ súd prvej inštancie nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 26.05.2011, č. k. 4Co/227/2010 určil, že kúpna zmluva zo 14.11.2003, ktorú uzavreli žalobcovia 1/, 2/ ako predávajúci so žalovaným 2/ ako kupujúcim, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV pre kat. úz. W. F. Č.. XXX, je neplatná. Dňa 27.11.2003 uzavrela žalovaná 1/ ako záložný veriteľ so žalovaným 2/ ako so záložcom a dlžníkom zmluvu o zriadení záložného práva, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV pre kat. úz. W. F. Č.. XXX. Táto zmluva bola uzavretá za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovanej 1/ zo zmluvy o hypotekárnom úvere z 27.11.2003, na základe ktorej žalovaná 1/ poskytla žalovanému 2/ a jeho manželke hypotekárny úver vo výške 1.040.000,- Sk. Z výpisu z LV č. XXX B.. Ú.. W. F. súd prvej inštancie zistil, že ako vlastník predmetných nehnuteľností je na tomto LV zapísaný žalovaný 2/ titulom kúpnej zmluvy zo 14.11.2003 a v časti poznámka je oznámenie o začatí výkonu záložného práva záložným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava z 30.10.2009. Skutočnými vlastníkmi predmetných nehnuteľností sú ale žalobcovia 1/, 2/, pretože kúpna zmluva zo 14.11.2003, ktorou tieto nehnuteľnosti predali žalovanému, je neplatným právnym úkonom.

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. Súd prvej inštancie uviedol, že Občiansky zákonník upravuje zánik záložného práva v ust. § 151md. Existencia záložného práva je viazaná aj na existenciu jeho predmetu, teda na existenciu zálohu. Ak dôjde k absolútnemu zániku zálohu, zanikne aj záložné právo. Súd prvej inštancie má za to, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 6C/85/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 26.05.2011, č. k.

4Co/227/2010 právo žalovaného 2/ k predmetu zálohu zriadené zmluvou o záložnom práve z 27.11.2003 zaniklo absolútne (jeho vlastnícke právo k predmetu zálohu zaniklo) a preto po zániku záložného práva treba vykonať výmaz záložného práva. Výmaz sa vykoná ku dňu uvedenému v žiadosti o výmaz, najskôr však ku dňu zániku záložného práva. Po zániku záložného práva je veriteľ povinný požiadať o výmaz záložného práva bez zbytočného odkladu. Žiadosť o výmaz záložného práva je oprávnený podať aj záložca. Záložca je povinný doložiť písomné potvrdenie o splnení záväzku alebo doložiť inú listinu preukazujúcu zánik záložného práva. Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pri rozhodnutí vychádzal aj zák. č. 165/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností, pretože v tomto registri sa vedie zápis o záložnom práve. Súd zo zákona musí dbať o to, aby súdne rozhodnutie bolo vykonateľné, v tomto prípade vkladuschopné. Ak by súd iba určil, že záložné právo na základe zmluvy o zriadení záložnej zmluvy nevzniklo, takýto výrok súdu by nebolo možné zapísať do katastra nehnuteľností, keďže by tomu bránila úprava obsiahnutá v § 34 ods. 2 katastrálneho zákona. Preto v súlade s § 151md ods. 1 písm. b/ Obč. zák. súd prvej inštancie rozhodol, že na predmetných nehnuteľnostiach záložné právo zaniklo, keďže žalovanému 2/ záložné právo zaniklo zánikom všetkých práv k predmetu zálohu rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 6C/85/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 26.05.2011, č. k. 4Co/227/2010. Pokiaľ ide o obranu žalovanej 1/, súd prvej inštancie uviedol, že nová právna úprava taxatívne vypočítava rozhodnutia ktorými je súd viazaný. Rozhodnutie Okresného súdu Prievidza č. k. 6C/85/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 26.05.2011, č. k. 4Co/227/2010 medzi uvedené rozhodnutia nepatrí. Preto súd prvej inštancie aplikoval ust. § 194 ods. 1 C.s.p., ktoré dáva súdu kompetenciu posúdiť otázku, ktorá je relevantná pre prebiehajúce konanie (pričom nemôže o nej rozhodnúť). Je zrejmé, že nesmie ísť o otázky upravené v § 193 C.s.p., ktoré nemôže súd predbežne posúdiť. Keďže o otázke platnosti kúpnej zmluvy zo 14.11.2003 medzi žalobcami ako predávajúcimi a žalovaným 2/ ako kupujúcim bolo rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 6C/85/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 26.05.2011, č. k. 4Co/227/2010 právoplatne rozhodnuté, súd prvej inštancie na toto rozhodnutie prihladol, t. j. bol ním viazaný a už nemôže túto otázku posúdiť ako prejudiciálnu inak. Čo sa týka tvrdenia žalovanej 1/, že nebola sporovou stranou v konaní o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo 14.11.2003 a preto nie je rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 6C/85/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 26.05.2011, č. k. 4Co/227/2010 viazaná, súd prvej inštancie extenzívnym výkladom dospel k záveru, že ust. § 228 ods. 2 C.s.p. treba aplikovať na absolútny charakter vecných práv definovaných Občianskym zákonníkom. Pri výklade ust. § 228 ods. 1 C.s.p. podľa názoru súdu prvej inštancie treba vychádzať zo skutočnosti, že žalovaný 2/ bola sporovou stranou v konaní o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo 14.11.2003 a preto je spomenutými rozsudkami viazaný. Hoci výrok o určení vecného práva rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 6C/85/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 26.05.2011, č. k. 4Co/227/2010 nie je záväzný pre žalovanú 1/, v kontexte tohto rozhodnutia súdu je naň treba prihliadať vzhľadom na princíp zabezpečenia súdnej ochrany, pretože sa týka vecného práva žalovaného 2/ k predmetu kúpnej zmluvy zo 14.11.2003. Keďže žalovaný 2/ si neplní povinnosti, na ktoré sa zaviazal v zmluve o hypotekárnom úvere voči žalovanej 1/, s ktorou uzavrel zmluvu o zabezpečení záväzku vecným právom, ku ktorému nemá na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 6C/85/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 26.05.2011, č. k. 4Co/227/2010 žiadne vecné práva a žalovaná 1/ sa snaží uspokojiť svoju pohľadávku voči žalovanému 2/ výkonom exekúcie k vecnému právu, ktoré uvedeným rozsudkom patrí žalobcom, je potrebné na výrok právoplatného rozsudku v tomto konaní prihliadať i vo vzťahu k žalovanej 1/. Podľa názoru súdu prvej inštancie nie je možné pripustiť, aby právoplatné súdne rozhodnutie, ktorým bola napravená krivda, nebolo spôsobilé zastaviť ďalšiu krivdu (výkon exekúcie) na tom istom vecnom práve vo vzťahu k žalobcom, ktorí neboli účastníkmi zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti z 27.11.2003 medzi žalovanými 1/, 2/ ani zmluvy o hypotekárnom úvere z 28.11.2003 medzi žalovanými 1/, 2/. Očistenie jednej krivdy nemôže mať dopad na vznik ďalšej krivdy. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené v ods. 1. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a ich náhradu žalobcom 1/, 2/ nepriznal, pretože si náhradu trov konania neuplatnili.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná 1/. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že nie je viazaná rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 26.05.2011, č. k. 4Co/227/2010- 43, pretože nebola sporovou stranou v uvedenom konaní. Týmto rozsudkom nie je podľa nej viazaný ani súd prvej inštancie v prejednávanej veci. Ďalej žalovaná 1/ v odvolaní namietla, že určením neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy záložné právo nezaniklo, keďže z ust. § 151md ods. 1 písm. b/ vyplýva, že záložné právo zaniká zánikom predmetu zálohu. Z týchto skutočností podľa

žalovanej 1/ vyplýva, že záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam nemohlo nevzniknúť a nemohlo ani zaniknúť.

5. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok treba zrušiť.

6. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia z 30.06.2015, č. k. 6Co/242/2015- 191 okrem iného uviedol: „Podstatnými náležitosťami záložnej zmluvy podľa § 151a a nasl. Obč. zák. je určenie predmetu záložného práva (zálohu) a pohľadávky, ktorú záložné právo zabezpečuje (§ 151b ods. 2 Obč. zák.). Zmluva o zriadení záložného práva z 27.11.2003 vložená do katastra nehnuteľností dňa 01.12.2003, určenie neplatnosti ktorej je predmetom konania, obsahuje vyššie spomenuté podstatné náležitosti záložnej zmluvy. Odvolací súd je toho názoru, že určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo 14.11.2003, na základe ktorej žalovaný 2/ kúpil nehnuteľnosti, ktoré boli na základe predmetnej záložnej zmluvy zaťažené záložným právom (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 26.05.2011, č. k. 4Co/227/2010- 153), nespôsobuje neplatnosť predmetnej záložnej zmluvy, a to aj z dôvodu, že v čase jej uzavretia žalovaný 2/ nepochybne bol vlastníkom založených nehnuteľností. Skutočnosť, že bola následne určená neplatnosť kúpnej zmluvy zo 14.11.2003, však spôsobuje, že záložné právo na základe predmetnej záložnej zmluvy nevzniklo. Záložca totiž nemôže založiť nehnuteľnú vec, ktorej vlastníkom nie je a navyiac bez súhlasu jej vlastníkov. Účastníkmi konania o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo 14.11.2003 vedenom na OS v Prievidzi pod sp. zn. 6C/85/2008, resp. na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 4Co/227/2010, boli účastníci tejto kúpnej zmluvy a to žalobcovia ako predávajúci a žalovaný 2/ ako kupujúci. Žalovaná 1/ nebola účastníčkou uvedeného konania, a ani ňou byť nemohla, pretože nebola účastníčkou kúpnej zmluvy. Právoplatným určením neplatnosti uvedenej kúpnej zmluvy táto prestala existovať ako právna skutočnosť a to od počiatku (ex tunc). Inými slovami, uvedená kúpna zmluva vo svetle práva neexistuje; určením jej neplatnosti nastal stav, ako keby vôbec nebola uzavretá. Jej existencie sa preto nemôže dovolávať ani žalovaná 1/ a to napriek ust. § 159 ods. 2 O.s.p. Žalovaná 1/ síce môže s poukazom na § 159 ods. 2 O.s.p. považovať uvedenú kúpnu zmluvu za platnú, ale to nič nemení na skutočnosti, že táto kúpna zmluva neexistuje a preto v súčasnosti už nemožno uvažovať o jej neplatnosti.“ Na týchto záveroch odvolací súd trvá. Odvolací súd dodáva, že výrok rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 26.05.2011, č. k. 4Co/227/2010- 153 je záväzný pre žalobcov a pre žalovaného 2/, nie však pre žalovanú 1/, ktorá v uvedenom konaní nemala postavenie strany (§ 228 ods. 1, 2 C.s.p.). To však nič nemení na tom, že v dôsledku právoplatného určenia absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo 14.11.2003 táto kúpna zmluva ako právna skutočnosť prestala existovať a to od počiatku (ex tunc). Nastal teda stav, ako keby táto kúpna zmluva nebola nikdy uzavretá a to bez ohľadu na skutočnosť, že žalovaná 1/ nie je vyššie spomenutým rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne viazaná. Nie je predsa možné na jednej strane akceptovať stav, podľa ktorého predmetná kúpna zmluva ako absolútne neplatný právny úkon vo svetle práva nikdy neexistovala a na druhej strane vychádzať z toho, že táto kúpna zmluva vo vzťahu k žalovanej 1/ stále existuje.

7. Zánik záložného práva je upravený v ust. § 151md ods. 1 písm. a/ až i/ Obč. zák. Je nepochybné, že v prejednávanej veci záložné právo nezanklo ani jedným zo spôsobov upraveným v tomto zákonom ustanovení. Na druhej strane však odvolací súd poukazuje na to, že predmetom konania je určenie, že záložné právo nevzniklo. Ak záložné právo nevzniklo, nemôže ani zaniknúť. Inými slovami, pre rozhodnutie prejednávanej veci bolo podstatným zistenie, či záložné právo vôbec vzniklo a nie zistenie, či záložné právo zaniklo niektorým zo zákonom stanovených dôvodov.

8. Z toho vyplýva, že odvolanie žalovanej 1/ nie je dôvodné. Napriek tomu odvolací súd napadnutý rozsudok nemohol potvrdiť. Súd prvej inštancie uznesením zo 06.04.2016 pripustil zmenu petitu žaloby tak, že predmetom konania je určenie, že predmetné záložné právo „nevzniklo a teda na predmetných nehnuteľnostiach toto záložné právo nevzniklo.“ Na pojednávaní dňa 28.04.2016 žalobcovia zmenili petit žaloby tak, že ho rozšírili o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva z 27.11.2003. Súd prvej inštancie uznesením zo 17.08.2016, č. k. 15C/143/2012- 212 zmenu petitu pripustil. Po tomto pripustení zmeny petitu teda predmetom konania zostalo a/ určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva z 27.11.2003, b/ určenie, že predmetné záložné právo nevzniklo. Následne súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil, určil, že predmetné záložné právo „nevzniklo a na predmetných nehnuteľnostiach zaniklo.“ Odhliadnuc od skutočnosti, že tu ide o logický rozpor (ak záložné právo nevzniklo, logicky nemohlo ani zaniknúť), súd prvej inštancie nerozhodol o celom predmete konania, pretože nerozhodol o žalobe v časti určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva a na dôvažok rozhodol v rozpore s petitom žaloby. Žalobcovia sa totiž domáhali určenia, že záložné právo nevzniklo

a nie určenia, že záložné právo „na predmetných nehnuteľnostiach zaniklo.“ Takto súd prvej inštancie rozhodol o niečom, čoho sa žalobcovia svojou žalobou nedomáhali a čo teda neurobili predmetom konania. K bodu 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že ust. § 151md ods. 1 písm. b/ upravuje zánik záložného práva v prípade zániku zálohu, prípadne práva (napr. ak bola založená pohľadávka). Súd prvej inštancie toto ustanovenie nevyložil správne, keď skonštatoval, že žalovanému 2/ záložné právo zaniklo zánikom všetkých práv k predmetu zálohu na základe spomenutého rozsudku Krajského súdu v Trenčíne. Súd prvej inštancie opomenul, že záložné právo je právom vecným, ktoré sa upína k veci a nie k osobe. Preto samotný zánik vlastníckeho práva žalovaného 2/ k zálohu sám osebe nespôsobuje zánik záložného práva. Ako je to však uvedené vyššie, predmetné záložné právo nevzniklo a preto ani nemohlo zaniknúť.

9. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.)

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).